

کچان.. له بهرامبهر ترس و دلهر اوکیدا

ئیدریس بامندی

به دیهاتنی ئەم نیمیچه ئازادییهدا لهسه ئەم بستمه خاکه داگیرکراوهدا، کهچی بهداخوه ئەهقلی زۆریه مان هیشتاش هەر بهداگیرکراوی ماوتهوهو دهیبین لهجیهانی ئەمرومان دا مملانییهکی توند کهوتوته نیوان (نویخوازی و کۆنهپهرستی) که حهقه ئیمه هه موومان لهناو سهنگهاری (نویخوازی و مهدهنیهت) دا بهتی گرهو به لای خوماندا راکیشین. بۆ نه هیشتنی ئەو بهدگومانییه که لایهنه کۆنه په رستهکان دروستیان کردوه لهناو بیرو هۆشی هەر یهکیکماندا، لێره دا پرسیارێ له هزری هه مووماندا دروست دهییت. که ئایا بۆچی تانیستا ریکخراوهکانی ژنان هه لویسته ناکهن و ناپرسن؟! ئەی ئەو پیاوانه کی بهددهم لای ئازادیخوازی لیدهدهن گهر لهناو مالهکانی خوتاندا ئازادی بهکچ و خوشکهکانتان رها دهبین، بۆچی تانیستا بهشیکی زۆر له ژنان هیشتا رزگاریان نهبووه.. گهر ئەم لاف لیدانهشتان بهمه بستی رۆژ ئاواکردنه ئەوا دواي هه موو شهویکی ئەنگوسته چاو بهیانیهکی رۆشن ههتاوه.. گهر خوتان به ئازادیخواز دهزانن و ئازادیان قبوله با ئەمه به ناو و ناوهرۆک بییت، نهک هەر قسهو بهس؟. پیم سهیره که له گهلیک دایک و باوک گوپیست دهیم دهلین: ئیمه هیچ جیاوازیهک له نیوان کچ و کورپهکانمان دا ناکهین کهچی له راستیدا جیاوازی زۆر دهکهن وهک:

* لهژنهییانی کورپهکانماندا پاره یی ژمار سهرف دهکهن. کهچی لهکاتی بهشودانی کچهکهکانماندا وهک نهخت پاره یی بۆ ژمار ومردهگرن، یان داواي زیرو پاره یی زۆر دهکهن بۆ کچهکهکانمان ئەمهش بۆ زاواکهیان ئاستهنگه.

* له ناھهنگی ژنهییانی کورپهکانماندا بهشداري ناھهنگ دهبن و سهرچۆپی شایي دهگرن، کهچی لهکاتی ناھهنگی گواستنهوی کچهکهکانمان دهیبین بهزۆری باوک و براکانی کچهکه که گهلیک شوین ئەو رۆژه لهمال دهچنهدهر. ئەمهش ئەوه دسهملیتی که بههه مان دابونه ریتی کۆن دایک و باوک بهشداري خوشتی کچ وهک کورپهکانمان ناکهن، بهم کردهوهیهش ئەوهی لێره دا وجودی نامیتی

بهیهک چاو سهیرکردنه، لێره دا دهمهویت بهم چهند دپره کوتایی بهم نووسینه م بینه، پیویسته بۆ بهدوور خستنهوی رۆلهکانمان لهگهلیک کیشی نارها دهییت هه موومان بۆ پهروا گو ی بیستی خه می کچ و خوشکهکانمان بین، با زۆرتر له ئاستی بهرپرسیاریهتی کهمکردنهوی خه مهکانیان دابین، له چاره سه رکردنی کیشه و پاراستنیان له خه مهکانی بهیانی و دوا رۆژدا بهشدار بین، وهها نه بی ناتوانین ژانی ئازادی و ئاسوده ییان بۆ هه راهه م بکهین، له پیناو ئاویته بوونی زیاتریان به ژیان و بهشداریکردن و رۆل بینیان له کۆمه لگه یهکی مۆدیرن و ئاسووده.

داب و نه ریتیکی کۆنی باب وباپران له کۆمه لگادا، کچی هه میسه لهگشت لایه نهکانی سوژداری و کۆمه لایه تیدا له رهگهزی بهرامبهر جیا کردوتهوه، توند توند لهناو کووت و پیوهندو بازنه داخراوهکاندا زیندانی کراون، سهیر دهکهن کور له مال دیتهدر بی هه بوونی هیچ کۆسپ و تهگه رهیهک سهردان و سهیران و کارو کردارهکانی رایی دهکات، نازی زۆریشی هه لده گریت، کهچی کچان له م سهردمی نیمیچه ئازادیه دا هیشتاش لهگهلیک شوین له بهرامبهر رهگهزی تر دا هه ر هه ست به ترس و دلهر اوکی دهکهن، ئەوانه ی ئازادیان لێ زهوتکراوه له کارو کرداردا هه میسه پیچه وانه ی ئەوانیتر له زۆر رووهوه، چونکه ئازادهکان بههوی ناخسانیه تیان به ژانی دهره وه شتی ناخسانیه تیه ناکهن و هه میسه بیر له دروستکردنی که سایه تیه کی سه رکه وتوو و ئازادو سه ریه خو دهکهنه وه، کهچی ئەوانیتر نامۆن به تیکه ل بوونی جیهانی دهره وه ی چوار دیواری زوورو حه وشه ی مالهکانیان، که بیگومان ئەوانه ئاسانتر دهکهنه وه داوی هه له ی نابه جی بههوی نزمی ئاستی وشایری تیکه لاو بوونیان به واقیعی دهره وه. جا که ئازادی و ژیان وهک دوو شتی پیکه وه گونجاو و هاوته ریب ئاواتی له میژینه ی میژووی مرؤفایه تی بییت و ژانی زۆر کهس دوور له ئازادی گوزه ری کرد بییت، با ئەمرۆ بهیهک ئەندازه ریز له ههردووکیان بگرن و بهقه د ئەندازه ی عه ودالی یه کیکمان ریکای ئازادیش بۆ ئەوانیتر والا بکهین و به راستی ژانی دیلیه تی ره تکه ینه وه، له هه لبژاردنی جلوه گر و بیرو راو رهنگ و له هه لسه وکه تدا مرؤف ئازادین. ناکری له مانه و چه ندين شتیتر ویست و ئاره زووی هه ندی زالبییت به سه ر ئەوانی تر دا.. که رای کوران سه پیتری و کچانی ش بیبه ری کړین.

له ناو بهه شتی ژاندا ئازادی ئاواتی مرؤفه، مرؤقیش بههه ردوو رهگهزه که یه وه بیجیاوازی.. خه می ئەمرو کچان خه میکی گه وره یه، چونکه ریزه یه کی که میان خاوه ن بریاران که هه قه ته کانیک بدنه بهر خویان بهمه بهستی دهر باز بوون لیزاننه وهک لپرسراو له پیناو (ناکارو کردار و خو رهوشتی جوان) دا بهمانایه کی پر له جوانی هه لسه وکه وت بکه ن به ئومیدی دهر چوونیان و دهر باز بوونیان چاو له دهستی رهگهزی بهرامبهر نه بن، چونکه مرؤفی نهخوش خو ی دهزانی کو یی ژان دهکات پیشینانی ش گوتوو یانه (مردوو لای زیندوو وهک خه وتوووه).

بۆنه وهی ژانی داها توو ئازادی تیا رهنگ بداته وه کچان پیویستیان به بهر زکردنه وهی ئاستی هۆشیاری خویان و به ئازادی بیر کردنه وه هه یه، تا بتوان زامی ژیر دهستی هه کیمانه ساریژ بکه ن، رۆژانی رۆشنتوو بوورین و ژیان له داها تودا ژبان، بۆ ئەم مه بهسته ش به (ئازادی، ئاسوده یی، خو شه ویستی) قه ره بووی رابردوویان پی دهگریته وه، بۆیه پیویسته له سه ر دایک و باوک و کهس و کاری جگه رسۆزی کچهکانیان له بهر ده م بریاریان ریک نه بن، که ئەوانیش قبولی ریکری ناکهن له هه لویسته جوان و کارهکانیاندا، دان به مافه ره واکانیان دابنن هه ر هیچ نه بی وهک داوا کردنی ماف خوتان حساب بۆ ئەوانیش بکه ن و هه ست و سوژی لاویه تی رابردووتان ون مهکهن و ئەم وته یه م هه موو که سی ناگریته وه له به شه زۆره که شی به ده ر نیه. ئیمه قوربانی زۆرمان داوه له پیناو